

La producció ecològica és un sistema general de gestió agrícola i producció d'aliments que combina les millors pràctiques en matèria de medi ambient i clima, un elevat nivell de biodiversitat, la conservació dels recursos naturals i l'aplicació de normes exigents sobre benestar animal i sobre producció que responen a la demanda, expressada per un creixent nombre de consumidors, de productes obtinguts a partir de substàncies i processos naturals.

Així doncs, la producció ecològica exerceix un paper social doble aprovisionant, d'una banda, un mercat específic que respon a una demanda de productes ecològics per part dels consumidors i, per un altre, proporcionant al públic béns que contribueixen a la protecció del medi ambient, al benestar animal i al desenvolupament rural.

La producció ecològica també contribueix a l'assoliment dels objectius de la política mediambiental de la Unió, especialment els recollits en les Comunicacions de la Comissió de 22 de setembre de 2006 titulada «Estratègia temàtica per a la protecció del sòl», de 3 de maig de 2011 titulada «Estratègia de la UE sobre la biodiversitat fins a 2020: la nostra assegurança de vida i capital natural» i de 6 de maig de 2013 titulada «Infraestructura verda: millora del capital natural d'Europa», i en normativa mediambiental com les Directives 2000/60/CE , 2001/81/CE ,2009/128/CE i 2009/147/CE del Parlament Europeu i del Consell, i les Directives 91/ 676/CEE i 92/43/CEE del Consell.

Entre les prioritats de l'Estratègia Europa 2020, exposades en la comunicació de la Comissió de 3 de març de 2010 titulada «Europa 2020: Una estratègia per a un creixement intel·ligent, sostenible i integrador», figuren la implantació d'una economia competitiva basada en el coneixement i la innovació, el foment d'una economia amb un elevat nivell d'ocupació que potencie la cohesió social i territorial, i el suport de la transició a una economia amb baixes emissions de carboni que utilitze eficaçment els recursos.

L'ús responsable de les fonts d'energia renovables no fòssils, com ara l'energia eòlica, solar, geotèrmica, de l'onatge, mareomotriu i hidràulica, estan en línia amb els principis i objectius de la producció ecològica, però també, la conservació d'elements del paisatge natural com a llocs que siguen patrimoni natural.

La província de Castelló ha experimentat en els últims anys un augment important en la superfície certificada sota producció ecològica, especialment en les zones de l'interior. A les Coves de Vinromà hi ha certificades 344 hectàrees, principalment d'olivera i ametler, també de garrofera. A esta superfície cal sumar les 4,5 hectàrees de Benlloch o les 99 de Cabanes. Tota esta superfície pot veure's afectada pel projecte MAGDA d'instal·lació de plaques fotovoltaïques.

Obtindre la certificació de la producció ecològica porta treball, esforç i temps. Per això, des del Comitè d'Agricultura Ecològica de la Comunitat Valenciana (CAECV), volem mostrar el nostre suport al manteniment de la superfície ecològica certificada a les Coves de Vinromà, Cabanes i Benlloch, i a les/els llauradores/ors que van decidir posar-se a produir baix les estrictes normes de producció ecològica, i que amb el ferm compromís mediambiental que comporta, porten cuidant d'elles tot este temps.

Vicent Faro Carrió
President del Comitè d'Agricultura Ecològica
de la Comunitat Valenciana (CAECV)